

kan det i Løbet af 14 Dage indanke Sagen for Justitsministeriet. "Værgeraadene faar altsaa Lov til at appellere til Justitsministeren i den Slags Sager.

I § 34 er der Tale om, at Børn, som har gjort sig skyldige i Skulken, Dovenskab eller slet Opførsel i Skolen, kan af Værgeraadet for en kortere Tid — indtil et Aar — anbringes udenfor Hjemmet i Internater eller Skolehjem, for at de mulig kan rette sig under et saadant kortere Ophold. Udvalget har ved sit Ændringsforslag villet give Paragraffen en lidt videre Udstrækning, idet det er foreslaaet, at den ogsaa skal kunne gælde i det Tilfælde, at det er Hjemmet, der er noget i Vejen med, noget, som Værgeraadet mener kan rette sig med Tiden. Efter det her foreslaaede skal man kunne fjerne et Barn fra et saadant Hjem i et vist Tidsrum og saa senere tage Bestemmelse om, hvorvidt det kan komme tilbage til Hjemmet eller ikke. Dette er foreslaaet, for at der kan være Mulighed for at handle saa lempeligt som muligt, naar man staar overfor det Spørgsmaal, om man skal tage Barnet fra Forældrene. Man vil da først kunne prøve de lempelige Midler for at se, om Forholdet kan rette sig, uden at man gaar til et saa kraftigt Middel som at tage Barnet fra Forældrene, idet man foreløbig fjerner det en Tid for at se, om Hjemmet kan rette sig og blive godt igen. Lige saa kan man, naar der er noget galt med Barnet, fjerne det fra Hjemmet en Tid, for at det muligvis kan rette sig og komme tilbage. Ogsaa i dette Tilfælde kan Indehaveren af Forældremyndigheden naturligvis indanke Sagen for Overværgeraadet.

§ 35, sidste Stykke, handler om Børn, der er sædeligt fordærvede eller af særlig vanskelig Karakter. Der staar da i Slutningen, at naar Barnet er fyldt 12 Aar, kan det anbringes i et Ungdomshjem. Dette har Udvalget ikke fundet heldigt, men man har været enig om at foreslaa at slette disse Ord, saa at Bestemmelsen kun kommer til at lyde saaledes: „Børn, der er sædeligt fordærvede eller af særlig vanskelig Karakter, navnlig saadanne, hvis Optagelse i de almindelige Skoler vilde medføre Fare for uheldig Indvirkning paa andre Børn, anbringes saa vidt muligt i et Skolehjem“.

Hvad Ændringsforslaget til § 38 angaar, kommer jeg til at gøre en Undskyldning, thi som det staar, er det meningsløst. Ændringsforslaget lyder paa, at sidste Punktum i § 38, Stykke 1, skal udgaa, og at der efter Ordet „Alder“ i 5te Linie skal indskydes: „saasom naar Anbringelsen sker hos nære Slægtinge“. Sidste Punktum i

Stykke 1 lyder nu saaledes: „Anbringelse maa ikke ske hos Personer, der nyder vedvarende Fattigunderstøttelse“. Dette har man i Udvalget fundet var lidt for strengt; man mente, at det dog maaske, naar ganske særlige Omstændigheder forelaa, kunde være rigtigt, at et Barn blev anbragt hos saadanne Personer, saasom naar Anbringelsen sker hos nære Slægtinge. Det er det, Ændringsforslaget har skullet udtrykke.

§ 39 handler om de anerkendte Foreninger. Her har man ønsket følgende Tilføjelse: „En anerkendt Forening skal indsende sin Aarsberetning til Overinspektøren, som videre sender denne, ledsaget af de Bemærkninger, hvortil den maatte give ham Anledning, til Undervisningsministeriet“. Det er foreslaaet, for at man kunde have lidt Kendskab til, hvordan disse anerkendte Foreninger virker.

De to Ændringsforslag til § 40 er nærmest af sproglig Art. Det foreslaas, at der i Stedet for „Fattiggaarde eller andre Forsørgelsesanstalter“ sættes „Fattiggaarde eller andre lignende Forsørgelsesanstalter“. Dernæst foreslaas det, at man i 3die Stykke i Stedet for „Regler om Børnenes Antal, Art og Alder samt om deres Bespising, Beklædning, Sysselsættelse og Op-læring“ blot sætter: „nærmere Regler for Hjemmets Virksomhed“.

§ 46 bestemmer, at Forstanderen, naar Børnene udgaar fra Børnehjemmet, skal sørge for, at de anbringes i „passende Stillinger“. Dette „passende Stillinger“ vidste vi i Udvalget ikke rigtigt, hvad var, og vi ønskede derfor Bestemmelsen gjort tydeligere. Udvalget foreslaar, at Paragraffen affattes saaledes:

„Forstanderen for et Børnehjem drager ved Undervisningspligtens Ophør Omsorg for, at Børnene anbringes i Tjeneste, Lære eller paa anden hensigtsmæssig Maade, og afslutter med Godkendelse af Værgeraadet, jfr. § 21, de hertil fornødne Overenskomster.“

I § 47 er der Tale om, at naar en Elev i et Skolehjem eller et Ungdomshjem har vist god Opførsel, kan han af Forstanderen foreløbig udskrives og anbringes i Plejehjem, Tjeneste eller Lære eller paa anden hensigtsmæssig Maade i Overensstemmelse med Reglerne i § 38. Forstanderen afslutter de hertil fornødne Overenskomster og underretter straks Værgeraadet om Anbringelsen og Vilkaarene for denne. Her er det nu foreslaaet, at Overenskomsterne skal afsluttes med Værgeraadets Godkendelse, idet man har ment, det vilde være rimeligt, naar der var Tale om Udgifter, at det stedlige